

Lõikustänu

Jani Sterenberg
1935

Tänumeeles saavutatakse eluõnn

Inimene soovib olla õnnelik. Ta unistab olukorrast, milles tal on täiesti hea olla. Kuid väga harva ta selle olukorrani jõuab. Kui üks soov, milles kujutles õnne, on saavutatud, siis selle asemele tekivad uued. Tungivad soovid ja vajadused seisavad alati ees, ja inimene ei jõua peaaegu kunagi õnnele järele. Nii kestab jaht õnne järele kogu inimese eluaeg.

Inimene ei saa õnne kätte seepärast, et ta ei tea, millal juba ta võiks olla õnnelik. Ta kujutleb õnne jelles olukorras, kus ta saab endale palju lubada, hästi süüa, hästi juua, hästi riietuda, kogu aeg varandust, olla austatav jne. Kuid kahjuks need inimesed, kellel jeda on, ei ole veel õnnelikud. Nad ei tunne sugugi rõõmu, et neil jeda on. Neil on ikka veel midagi tarvis, mis teeks neid õnnelikuks. Seda puudust tundes nad on kogu õnnetud. Singsel lasub raske koorem.

Seda olukorda maailmas ei ole üldse, kus kõik soovid võiksid olla rahuldatus. Seepärast inimene ei saagi soovijad rahuldades õnnelikuks. Kui tal on veel tungivaid soovet, siis ta ei saa end tunda täiesti hästi.

Kui inimesel on juuri võimalusi ja võib endale palju lubada, siis ta mitte ei rahulda soovet, vaid tekitab soovet. Inimene jelles olukorras hellitab ennast, muutub nõrgemaks, närvilisemaks, väljakannatamatuks. See tõstab halba enesetunnet ja tekitab soovet heaoleku järele. Kui ta siis võtab oma enesetunde tõstmiseks tarvitusele erilisi abinõusid, siis võib see juhinduda ainult oma elujõu arvvel. Inimene omab pahad harjumused, kahjulikud eluviisid. Nii soovide rahuldamine tekitab kannatuset.

Samuti inimene võib muuta oma olukorra õnnetuks, kui ta oma soovet üles piitjutades hakkab ennast vaatlama, mis tal ei ole ja mis ta ei suuda. Üldse igasugused soovid on need, mis

muudavad inimese õnnetuks või ei lasse tal saavutada eluõnne.

Kõige suurem väärtus on rahulolek. See ongi just see, mida inimene on tahtnud saavutada, kuid soovid on teda kõrvale viinud. Õnnelikkuse all tuleb mõista niisugust olukorda, kus ei ole tungivaid soovet. Olgu elus võimalusi palju või vähe, kuid ollakse rahul. Soovid ei rõhu ega vaeva. Sings on täielik rahu.

Kui ei ole soovet, siis see ei tähenda sugugi, et see on niirimeelsus. See on siis hingeline tase. Inimene jätab end täiesti mabaks. Tal on usaldus enese peale, lootus läbi saada ning mabatahtlik leplik juhtumine käesolevasse olukorrasse. Ta ei ole hädas endaga, et peab kõik tähelepanu pöörama endale. Oma olekuks ta kulutab õige vähe elujõudu. Seetõttu on ta oma eluile annetes juuteline ning tema enesetunne on alati hea. Tal on nii hea, et ei ole soovet, peaaegu kullt egoistlikke soovet.

Nii siis siin on ehitatud sirge tee õnne juure. Inimesed on aga sellest väga kaugel. Seepärast on väga palju õnnetust ja häda. Tarvis on asja võtta tõsiselt ja parandada olukorda, igati juba oma heaolu pärast. Tuleb tahtlikult aru saada, et oma soovide rahuldamine ei too õnne. Kui teeme selle asjaolu endale teadlikult selgeks, siis hakkame olukorraga leppima ja soovid vähenevad.

Käesoleva olukorraga tuleb siidamest leppida, rahul olla. Selleks on kõige pealt tarvis tänu-meelt. Kui oleme käesolevale olukorrale ja võimalusele tänulik, siis on õnnetundmus, tunne et läheb hästi. Elu ja olukord tundub heategijana. Sa saatus on ka igal juhul armuline sellele, kes on juba õnnelik. Seetõttu ei võta elu kartlikult ega ka nõudmalt ega jatu eluga vastollu. Siis on ka alles võimalik elu teenida, teistele kasulik olla.

S. P.

Ligimesearmastus

Rahtlemata maailm mõlgneb palju tänu Krist-
lusele. Kristlus aga ei saa kunagi olla lahutatud
oma rajajast, Jeesusest Kristusest. Niisiis mis
maailmal on head ja väärtuslikku, selle eest ta
mõlgneb tänu kõige rohkem Jeesuse õpetusele ja
elule. Iseäranis tänapäev peab jaama toonitatud,
et Kristus ei ole toonud ainult õpetuse, mis suu-
restli erineb paganliku maailma waadetest, vaid
et ta tõi ka uue elu. Ta ei ilmutanud ainult in-
imele õiget teed Jumala juure, vaid ka inimele
teed inimele juure. Inimele pöörmine inimele
juure on niisama tähtis kui inimele pöörmine Ju-
mala juure. Mõnele on praegu küll kergem Ju-
malat taevast Naks nimetada kui kaasinimest oma
ligimeseks pidada ja temas näha õde ja venda.
Üks õpetus enam või vähem ei tee maailma pa-
remaks ega halvemaks, kuid kristliku elu tõendus
teoga ja õige juhtumine teistesse inimestesse võib
weel tänapäev väga palju aidata. Mida Kristus
õpetas, jeda ta elas ka läbi. Ta ühksnes ei õpeta-
nud kaastunnet waele, mahajäetute ja haigete
wastu, vaid ta näitas ka ise juurimat kaastunnet.
Ta ei hoidunud kõrwale nähes wiletsust, haigust ja
puudust, vaid ta just püüdis kannatajatega kofku
jaada. Tema jüda muutus nii haledaks, et piis-
rad jooffid. Kas oli see ebamehelikkus, nõrkus või
oli see sügaw kaastunne ja palaw ligimesearmas-
tus? Maailm oleks praegu teisjagune, kui oleks
palju Jeesuse järelejäijaid, kes samuti tunneksid
kui see, kelle nime järele neid nimetatakse. Aga
Jeesus ei piirdunud ainult kaastundega. Ta aitas

waeleid ja haigeid, kus iganes mõis. Kunagi ei
jäänud wastamata palwed abi ja terwiise saami-
jeks. Kristus pühendas täiesti oma aja ja jõu
kannatajate inimeste jaoks. Ja kui Kristus lah-
kus omastest, siis ta andis kõigile oma järelejäi-
jatele jeejama eluülesande. Kristuse õpetus ei pi-
danud jaama üksnes õpetatud, waid ka Kristuse
mõttes läbi elatud. „Tehke haigeid terweks,“ oli
tema käsklus, ja jeda teha mõida ja tahta pidi ole-
ma õige jüngrimeele tõendus. Me elame praegu
ajal, millal kristlikus maailmas näib olewat unus-
tatud Kristuse juur misjonikawa. Haiged, wae-
jed ja nõrgad ei loeta igal pool ühewäärseteks
inimesteks, kes ometi paratamatu õnnetuise tõttu
wajawad iseäralisel määral oma õnnelikkude kaas-
inimeste kaastunnet ja halastust. Meid aga pee-
takse endale koormaks, neist püüetakse lahti jaada,
ja nende elu ei peeta Jumala ega inimeste ees
täiswäärtuslikuna. Kristuse wihkaja Nietzsche waa-
ted leiawad pinda. Tema loofung oli: „Nõrgad
ja wiletsjad peawad hukkuma; see on ligimese-
armastuse esimene lause.“ Nietzsche arwab ühte
armastuse nõrkusega ja kaastunde jõuetusega.
Kuid kellel on olnud juurem elujõud kui Kristu-
sel, kes oma lähikele eluea wältel tinnis armetu-
tele väga palju kaastunnet ja abi! Ja kas ei
ole kangelastegu ohwerdada oma elu, et kaitsta
ja hoida teiste elu! Õiget kangelastegu ei tule ot-
sida ainult lahingwäljalt, waid ka haigemajadest,
marjupaikadest ja jurmaohtlikudest misjonipõlde-
delt. Elu hoida on enam kui elu häwitada.

*

Samariitlased

Tartu kogu-
duse ravigrupp.
Kuuluvad E. Pu-
nase Risti Tartu
koondusse. Kes-
kel II kolonniva-
nem Dr. P. Eller.

*

Ligimese teenistuses

Tallinna koguduse heategeva osakonna vaestesupiköök (kõrvalolev pilt), kus talvekuudel igapäev jagati kolmekümnele vaesele suppi ja leiba.

All — abisaajad tulevad supi järele.

*

Adventkoguduste liit on organiseerinud oma kogudustekaudu vaesteabi laimatele hulkadele. Kogudustes on moodustatud heategevad osakonnad avitus- ja ravigruppidega.

Elu hoida on kristliku misjoni kõrge eesmärk. Urmesse mõttes armetult meie aeg ei ole parem kui Kristuse aeg. On olemas viletsust; on pimedad, jalutud, furdid, pidalitõbijed, langetõbijed ja mitmesugused langenud ja kurjaist wainuist waewatud. Kristlastel on ainult üks lahendus, mis nendega peaks tegema: neid tuleb aidata. Siin peab Kristuse kristlus andma endast tõenduse. „Mis te olete teinud ühele neist vähemast, jeda olete teinud mulle.“ Kristus asetub ka nüüd waeste ja haigete seisukohale. Mis me teeme waestele ja haigetele, jeda teeme temale. Meie igapäev isiklik seisukoht maailma häda vastu määrab ka meie elu jaatuse: me läheme kas Jeesuse meelsetega igavesse ellu, või eneseharmastajatega ja kõwajüdamelistega hukkumisele.

Adventliikumine on teinud endale ülesandeks waigistada inimkonna ihulist ja hingelist häda. Selleks otstarbeks on asutatud maailmas lajand haigemajad, sanatooriumid ja rawipunktid. Sajad tuhanded inimesed on saanud abi osalisteks. Inimesed, nii walge kui ka mustawärwiliised, on saanud näha tõenduse kristlusest. Ei ole peaaegu ühtegi rahvast maailmas, kelle juures ei ole olnud adventkoguduse õnnistusrikkast tegewust. Igal pool, kus kõlab Kristuse ewangeelium — ja adventliikumine on praegu 506 keeles —, seal on kuulutamine ühendatud awitustööga. Miljonid inimesed woiwad kord kohtumõistja ees tunnistada, et nad on wõinud arstide ja misjonäride ohwimeelsuse tõttu tulla õigele jumalatundmisele. Aga mitte üksnes misjonäride ja arstide kohta ei ole selline tunnistus eneseohwerdawaist elust, waid ka paljude, paljude teiste kohta, kellel on kaastunne õnnetute ja haigete vastu ja kes on olnud walmis toetama jeda awitustööd.

Siinkohal on tarwis nimetada, et see awitustöö ulatab üle iga usutunnistusliku piiri. Mingi usumaa ei wõi meid wabastada kedagi aitamast. Kristus ei küsi, jeda me oleme aidanud, oga küll, kas me oleme aidanud.

Nii tõesti kui on kindlad ja igawesed looduse seadused, nii ei jää ka tulemata tõelise kristluse tõenduse õnnistusrikkad ja igawesed tagajärjed. „Mis inimene külmab, jeda ta ka lõikab...“ Aga kui teeme head, siis ärge me tüdigem mitte, sest me peame omal ajal lõikama, kui me järele ei anna.“

G. Tiesnes.

Sellest, mida teeme teiste heaks

Inimene töötab selleks, et näha oma töö tagajärgi, tunda sellest rõõmu ja saada taju. Töö on antud inimesele õnnistuseks. Ja see on ka kindlasti tarmilik tema elu alalhoidmiseks; ta saab töö eest ilalpidamist, palka. Kuidas inimene töötab, nii on ka tema palk. Iga tööline on oma palga väärt, iitles juba vanasti juur õpetaja.

Töid on aga õige mitmet liiki, üks töö on tähtsam teisest, ning ühe töö eest saab rohkem taju kui teise eest. Peale selle peab tööd jagama kahte liiki, i. o. ajalik töö ja igavene töö. Ajalik töö püsib ainult teataval aeg ning siis kaob; igavene töö jääb.

Inimene elab siin ainult lühike aeg; ta varsti kaob ja varem ehk hiljem ka tema töö. Ja juu-

rem osa tööd, mis inimesed siin teevad, on ajalik, jeeaga kaduv. Kui keegi on käsitööline, siis töötab ta selleks, et oma töö eest saada palka ja siin elada, kuid tema töö on kaduv. Kui keegi on ärimees, siis tegutses ta hoonikult õhtuni ja jageli isegi öösi selleks, et siin näha oma töö tulemusi ja saada taju; aga temagi töö on ajalik ja kaob. On keegi kasvataja, siis on temale usaldatud juur ja vastutuskas ülesanne — ta võib oma kasvandiklusesse istutada kas igavese väärtusega või ajalikke põhimõtteid. Tema töö laadist ja juunast oleneb ära, kas töö vili on ajalik või igavene.

On keegi põllumees, siis ta teeb tähtsat tööd, sest tema töö on kõige mais, ajaliku elu alus; kuid ka see kaob ühes ajaliku inimesega. Sõnaga öeldes, see töö, mis inimene teeb enesele, on kaduv.

Milline on siis see jääv töö? Jääv töö on see, mis teeme Jumala juhatus järgi oma kaasinimeste aitamiseks ja mille eest saame taju igavikus. See igavene töö on ka kahesugune, nimelt kaasinimeste kehalik ja vaimulik aitamine.

Kuidas siin juhtume oma kaasinimeste aitamisele ja sellele Jumala tööle, see on ka mööduandev meie igaveseks õnneks või hukatuseks. Kui kõik inimesed kord seisavad juure kohtumõistja ees, siis pannakse seal tähele just kõige väiksemaid, lihtsaimaid ja harilikumaid heategusid, mis oleme teinud oma kaasinimeste aitamiseks. Kuidas oleme jeda siin elades teinud, sellest oleneb siis ära meie igavene õnn või hukatus. Kõik inimesed on Jumalalt midagi saanud ning kõik võlgnevad Temale midagi, jeda näitab tähendamistõna kolmest julajest,

Avitusgrupid valmistavad ja koguvad riideid ning muretsevad toiduaineid, millega rahuldada puudustkannatajate kõige hädalisemaid vajadusi.

Ravigrupid võimaldavad haigetele arstiabi ja külastavad haigeid kodus.

*

Tallinna koguduse avitusgrupp töötamas.

Ülal — toiduainete pakide valmistamine.

All — avitusgrupi liikmeid, kes viivad oma hoolealustele pakid.

kes kõik said talendid. Nende kolme sulase läbi on esitatud terve kristlik rahvas. Kuid just see sulane, kes sai kõige väiksema talendi, mõtles, et temal pole tarvis midagi teha; kuid see läbi pettis ta end õige juuresti. Selle igavese töö eesmärk on ewangeeliumi müümine kõigile inimestele ja nende avitamine, kes kannatavad. See ülesanne kuulub tervele kristlikule rahvale ning sellest ei wabasta meid mingi wabandus ega ettekääne.

Inimesed aga oma arusaamatuses koondavad kõik oma huvi ja püüded ainult kaduwale elule ja tööle, kuna kaotavad palju tähtsama filmist ning ei saa selleks minutitki aega ega ohwerda wast kroonigi. Kuid see, mis me oleme teinud Sumalale, on ainuke töö, millel on igawesed tulemused ja mille eest saame taju igawikus. Kõik muu kaob warsti. Seepärast on väga tähtis wõtta osa sellest õilsast ja õnnistusrikkast tööst. Üks väike tegu sellel alal on meile palju suurema wäärtusega kui mitu juurt siin selles ajalikus töös. Neegi ehitab endale juure maja. Selle juures on ta palju kuulutanud jõudu, aega ja raha. Kuid see maja jääb temal siia ja hukkub ning inimene on kõigest igawesti ilma. Teine annab Ennistegija nimel jaminejale klaasitäie külma wett ja saab selle eest palga igawikus. Nõrd said kaks sõpra kofku ja hakkasid rääkima. Üks jutustas teisele tubliit meheist, kes oli jurnud ja järele jätnud raha kümne miljoni jenti. „Oh kui kahju, et ta jeda maha jättis,“ wastas teine, „nüüd ta on ise sellest ilma.“ Nii on kõige ajaliku tööga.

Inimese elu on siin selleks, et ette walmistada igawesele elule ja teha tööd, mille eest saab igawikus taju. Kui kaotame selle tõsiasja filmist ja elame ainult ajalikul elule, siis oleme kõige armetumad olewused ja üksford kohutawalt pettunud. Inimesed, kes on teinud igawese töö oma elu pealises-

andeks, on wõinud rõõmuga ja lootusrikkalt oma surmatunnil waadata tulewikku. Nii ütles suur paganate apostel olles Rooma wangikongis, pärast jeda, kui sai teada, et ta on surma mõistetud: „Ma olen head mõitlenist wõidelnud... Mis muud weel, õigusekroon on mulle walmis pandud...“ Seda ei wõinud öelda oma elust lahkumisel see wõimas ja külluses elaw Rooma keiser Nero, kes las- kis rainda apostli pea.

Mõned ütlevad: Kui me kõik hakkame tegutsema heategewuses ja ewangeeliumi kuulutamises, kuidas me siis saame elada? Kõik peaksid jeda kindlasti tegema, kuid kõigile ei ole see elututjeks, waid juurem osa aitawad ainult oma toetustega kaasa. Ka kui ka tõesti kõik inimesed hakkasid ewangeeliumi kuulutama, siis tuleks maapeal paradiis, sest siis oleks kõigil õige töetundmine ning polekski enam tarvis teha kuulutustööd. Aga nii kaua kui maailm püübib, on alati liig wähe inimesi, kes end pühenda-

Rakvere koguduse avitusgrupi hoolalused saavad toiduainete pakid.

Tartu koguduse vaeste-supikõõgis supi jagamine.

wad jellele iilesandele eht jellest töijest
osa wõtawad. Seepärast jääb kõikide
poolt kaasatoetamise wajadus ikka ja
alati väga suureks.

Aru jaades jelle heategewa töö täht-
susest, et meie kohus on seda teha ja et
see toob igawesed tulemused, advent-
koguduste liikmed ja heategewad osakon-
nad on püüdnud kannatawaid ligimeisi
aidata nagu näitab järgnew aruanne
1934. a. kohta koguduste liidus:

abistatud	10.291 juhtumil;
ruppi antud	4.615 liitrit;
leiba antud	224 fg;
toortoiduaineid	687 fg;
riideid antud	1.704 riideosa;
haigerawimisi	4.448 juhtumil;
abi antud rahas	1.199 krooni.

Peale jelle on tehtud awitustööd, millest pole
antud aruannet. Abistamisel ei ole tehtud wahet
uskufuulimuse wahel. Mõnes kohas töötati linna
hoolekande-osakondadega üheskoos, kuna hoolekande-
osakond andis meie hooldamisele haigeid ja wanu.
Paljudele haigetele wiidi igal lõunaajal sooja suppi
koju.

Kuna wajadus jellel alal on suur ja meie kõikide
kohustus kaasa aidata, siis loodame ka Teie suure-
meelsusele ja wastutulelikkusele jelle hea töö toetami-
seks. Me ei peaks kaotama filmist tõsiasi, et jellel
on igawesed tagajärjed. Ja kes teiste aitamiseks
midagi teeb, jellele pöördub see juba fiin ajalikus
elus õnnistuseks tagasi.

Täname Teid Teie toetuse eest!

M. Sabraf.

Käsitöid ja riideid, mida valmistanud awitusgrupp.

Awitusgrupp õmblustööl, Pärnus.

Lõunalaud vaeste-supiköögi poolt, Pärnus.

Olukord valmistab muret...

Maailmasõja puhkemisest saadik maailm on kannatanud raskeid lööke. Ta on pandud waim-
selt, moraalselt, majanduslikult ja kultuuriselt juu-
rimale proovile. Sõdumaa on läinud paljudes as-
jades vastu raskustele. Piiride Rahwaste-
liidu kaudu või muul teel pole annud oodatud ta-
gajõrgi olukorra paranemiseks. Wiimase kahe-
kümnne aasta saatustelöögid on jättnud jüganud, pa-
randamatud haawad inimeste hinge ja hwiilisat-
sioonisse üldse.

Läinud aasta tõi Euroopa mitmes maas tea-
tawa meeelolude rahunemise. Rahwas ja rahwas-
te-grupid on jõudnud omawahel paremale arusa-
misele. Kuid maailm on siiski sealjuures jagune-
nud kahte suure rahwaste-gruppi. Sõdumaad on
tihedasti liitunud ja idamaa on ka ennaft rohkem
kõfku mõtnud. Raks leeri asunud wastamisi: ida
ja lääs.

Kelwade wähenamise küsimusest pole tulnud
midagi wälja.

Maailm on haige...

Küsimusele, mis on siis maailmal õieti wiga,
wastas Inglise peaminister Macdonald: „Maailm
on waimult ja meeelolult haige. Meeltes on
närwilikkus, usaldamatus, hirm ja abituse. Üks-
teisest eraldumine poliitilises maailmas on teotud
suure hädaohuga. Rahwad ja walitsused ei saa
elada rahulikult ja julgelt üksteisest lahuses olles.
Me peame end wabastama enesewangistusest.“

Haige maailm! Kui kurb! Maailm on ometi
nii ilus. Miks ei saa siis rahwad ja inimesed ela-
da usalduses ja üksmeeles?

Sügarwaim haaw on küll Aasia rahwaste hin-
ges. Rahulepinguga ja pärast sõda on antud ida-
maa rahwastele lubadusi, mida aga ei ole täidetud.
Siina peaminister Wang Ching-wei awaldas hil-
juti Siinale tehtud ülekõhtu kohta: „Me ei waja
midagi muud kui usatust ja täpset rahulepingute,
põhimõtete ja meetodite silmaspidamist rahu alal-
hoidmiseks. Rahu saab olla kindlustatud ainult
nende abil. Siina on kõhustatud ka nende põhimõ-
tetega. Siinat aga pole kaitstud... Meie maast
on sõda üle käinud.“ Ta tähendas, et Siina on
riik, kes on mõtnud osa rahulepingutest, kuid kelle
piiride külge on puudutatud. „Siina ei lasse endale
enam meeldida, et mõõrad rahwad mõtawad üle-
olewa seisukoha jeespool maa piire ja tarwitawad
wägivalda.“

Jaapan, kes on lahkunud Rahwasteliidust, tegi
19. detsembril 1934 lõpu merekomverentzi eellä-
birääkimistele oma suurte nõudmistega relwastuse

alal. Seepeale järgnes Washingtoni merelepingu
ülesittemine, mis lõpeb 31. detsembril 1936.
Jaapan on walmis „igale olukorrale, mis võib
juhtuda, vastu astuma.“ Selles on sõdumaa
teadlik. Lõhe ida ja lääne wahel on olemas. Saa-
mu, rassile ja rahwusele tehtud ülekõhut, ei saa
enam parandada lepingutega.

Maailma sõjajõud.

Soolimata kõigist püüetest rahu kindlustada ja
relwastust wähenada haawunud meeelolud ei ole
rahunenud. Wõrreldes praegusi sõjajõude üks aast-
ta enne maailmasõda olemate jõududega ilmneb
praeguste meeelolude tõeline seisuford. Siis oli
maailmas 29.095.288 relwastatud meest, kuid üh-
tegi sõjalennukit. Praegu on 38.473.994 meest ja
õhulaewastik koosneb 12.275 masinast; Saksamaa,
Austria, Ungari ja Bulgaaria kaasa arwamata.
Kulud sõjawarustuse jaoks 1913. aastal olid (kuld-
dollarites) \$ 1.300.285.334 ja 1933. aastal
\$ 3.195.150.370. 1935. aasta jaoks oli ette näh-
tud sõjawarustuse jaoks \$ 4.610.735.830.

Ei ole ijaaralik, et dr. Adolf Keller ütleb:
„Sõda ei ole lahendanud mitte ühtki küsimust
maailmas. Ta ei ole ka waenumõtteid kaotanud.
Ta ei ole toonud rahu. Näib, et inimese mõistus
on muutunud mõimetuks maailma liigutama või
parandama.“

Mbi maailmale.

„Miljonid kristlased — lihtinimesed, jutlusta-
jad ja professorid on pidanud maha panema lootuse
inimese mõimetele,“ jatkab dr. Keller. „Kristlase
hing jannleb Noa tuile, kes lendas üle wete, ja
mitte leides peatuspaika tuli jälle laewa tagasi.
Kristlase hing ei leia siin maa peal mingit tuge ja
ta pöörab tagasi Sumala poole, kes on ainus abi,
kelle ta on leidnud Piibli kaudu.“

Sumala Sõna, Kristuse ewangeelium on ai-
nus abi õnnetule maailmale. „Rahjuge kirjad
läbi, sest te arwate, et teil nende jees on igawene
elu, ja need on mis minust tunnistawad,“ (Joh.
5, 39.) ütleb Kristus. Ewangeelium on päästew
jõud kõigile, kes jeda usuwad (Rom. 1, 16.). Kee-
gi ei saa teha õnnetule maailmale suuremat hea-
tegu kui kuulutada armuõpetust sõnas ja eeskujus.
Minult Kristuse ewangeelium võib jüdamest koo-
tada wihtamise, usaldamatuse ja kahtluse ning anda
asemele armastuse Sumala ja inimeste vastu.

S. L. Rudy.

Ülemaailmne avitustöö

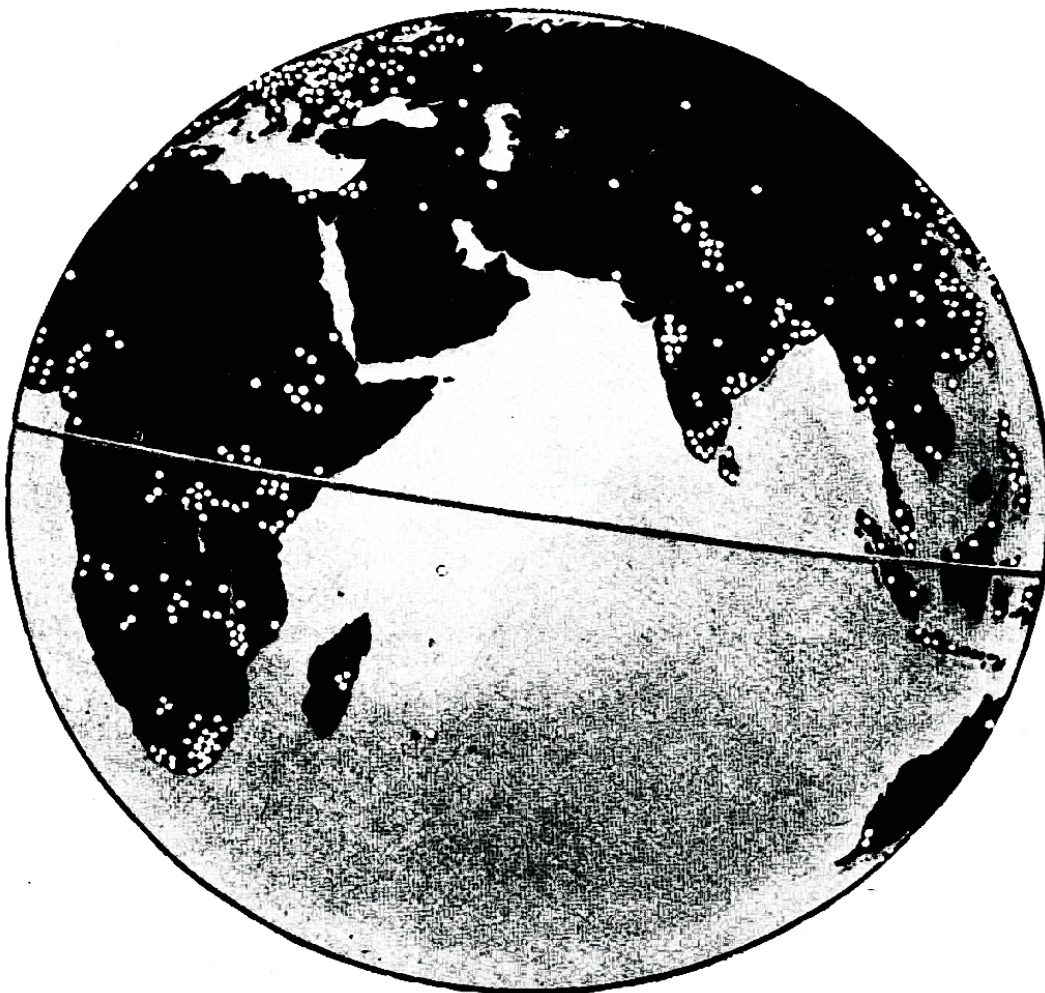
Inimesed maa peal peatjid moodustama ühe suure perekonna, sejt neil kõigil on üks taevane Isa, kes on nad loonud ja kes peab neid ülal. Ta tunneb kõikide vajadusi ja armastab kõiki inimesi wahet tegemata. Ta tahab kõiki aidata ja juudab ka jeda teha. Inimene ei jaa olemas olla oma jõust ja elust, nii ta on ärarippuwa Kõige-wägewama armust. Issand lasseb oma päikese paista kõigile, kes maa peal elawad; ta annab wihma ja kaste; ta lasseb maal kanda mitmesugust wilja; ta hoolitseb ka inimese waimulikkude, waim-jete ja kehaliste vajaduste eest. Kui korralik maine isa juba soowib, et tema lapsed jõuaksid nii kehalt kui ka waimult kõrgele tasemele ning arendaksid tugewa isiksuse ja auja ijeloomu, palju enam soowib jeda maailmade looja oma lood-olawuste kohta.

Ta tahab teha kõik inimesed õnnelikuks, seepä-
rast ta tahab jagada neile maijed õnnistused ja

peale jelle muuta nende ijeloomu ja omaduse omaeneje jarnajeks. Aga inimesed ei tunne Su-malat. Neil on walewaade temast. Nad ei oska taewa armuanniga ümber käia. Waraga, mis ta annud, mõiksid olla hästi ülal peetud kõik inimesed. Rahjuks aga praegu kahetunnendal jajan-dil peawad paljud inimesed nälgima ning olemas hädas ja wiletjuses. On inimesi, kel ei ole filmi ilusa ja jumaliku jaoks, kes ei tea, et on üks Isa taewas, kes inimlapse armastab ja tahab neid ette walmistada igawese ja õnneliku elu jaoks. Maa-ilmal ei ole õiget jumalatundmist. Watt ja enese-armastus on filmad pimestanud ja on elul last-nud kujuneda nii, et on palju waseid kehalt ja waimult.

Seepärast on käst tõistele kristlastele, kes on tunnetanud Isa armuõu ja ijeloomu: Minge maailma, aidake teda, päästke tal Selle üles-ande täitis Kristus maa peal elades. Tema jüng-rid pidid alustatud tööd jat-fama ning tema armastuit ilmutama oma elus ja ewangeeliumi kuulutamises. On olnud igal ajal inimesi ja liikumisi, kes on wõtnud endale jelle ülesande ja töö-tanud jelle teostamiseks. Nad on mõistnud elu õiget mõtet ja on ka jeda läbi elanud.

Adventliikumine on wõt-nud endale ülalnimetatud ülesande ja eesmärgi. Ta tahab teenida kogu inim-konda: toita nälgjaid, katta riietuid, teha terweks hai-geid ja jüwendada jumalike põhimõtteid, et paljud jaak-sid seeläbi aidatud, mõnigi jüda trööstitud ning mõnigi häda ja walu wähendatud. See ei ole mitte kawatus tulewiku jaoks, waid juba tegelik tõstasi. Sajad tu-handes ja miljonid maail-mas mõitwad jellest tunnis-tada, kuidas neid on aida-tud adventliikumise poolt, olgu see kehalt wõi wai-mult. Praegu on wawalt mingi maa, kuhu ei ole küündinud see töö. Issa aastaga see töö laieneb, ja

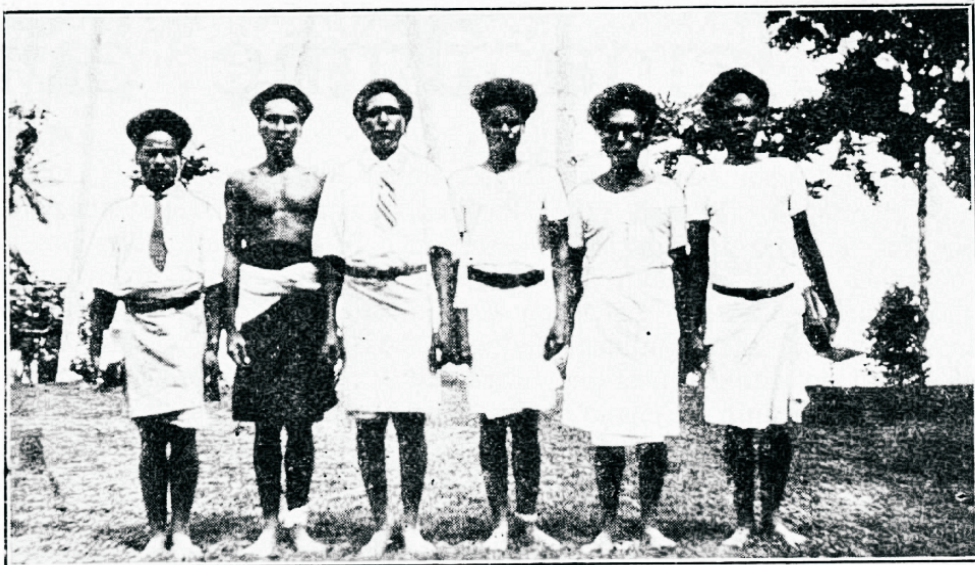
„Minge kõike maailma!“

Heledad täpid märgivad adventliikumise keskusi.

inud aruanded koostatakse, mis jutustavad imelistest õnnistustest adventfoguduse avitustöös. Siin on näha Kõigevägevama käsi.

Seda tööd kutsutatakse Jõhannese ewangeeliumis 14. peatükis inglisa, kes lendab kehet taevast. Sellega antakse teada, et see peab minema kiiresti üle kogu maailma. Ja see töö on ka teinud viimajal kümnel aastal juuri edusamme.

Adventfoguduse tööd tehakse 285 maal 506 keeles. Töös on üle 21.750 töölise — ewangelistid, arstid, haigeravitsejad, kirjandus-ewangelistid ja õpetajad, kes kogu oma aja pühendavad sellele ligimejearmastuslikule tööle. Sadandetes maades on nende abitused. Neid võib leida Euroopas, Ameerikas, Aafrikas, Austraalias ja merejaartel. See liikumine peab ilmal 112 sanatooriumi ja raviasutust, kus töötab 810 arsti ja 4466 muud töölisi; 2138 kooli, kus õpib üle 90.450 õpilase; 68 kirjastust, mille kaudu trü-

Saalomoni saare pärismaalased, kes on pöörnud paganlusest ja õppinud misjonärideks omal maal.

kitakse 161 keeles waimulikku, kaswatuslikku ja terwishoidlikku siijuga kirjandust. Kõik anded, mis selle töö jaoks laekuvad, on aastaks liikme kohta umbes 25 dollarit; jellesse on kaasa arvatud ka kõige wähesemad maad. Peale nende summade on mitmesugused tööharud, kuhu foguduüliikmed oma raha ja wahendid ohwerdavad: puudustkannata-

jaille ja haigeile walmistatakse riideid, wiiakse toidupakke või antakse raha. Peetakse mitmesuguseid kurejuseid ja loenguid, et anda wajaline õpetus, kuidas on võimalik ulatada awitam käsi kannatajatele. Jätk ja jälle tulewad palwed, mis siidant haarawad, milles palutakse abi. Ümberringi on nii palju häda ja wiletjust, et peab töötama nii kui iganes võimalik. Miljonid inimesed maailmas on juba saanud osa adventliikumise õnnistusest ja jagatud abist. Teised miljonid ootawad weel jeda.

Me ei või jätta järele oma ligimejearmastuse tööd enne kui taewane walitseja ise ütleb, et tema töö on tehtud ja selle töö juhtijad ja toetajad võiwad minna rahusse igawesele kodumaale. **E. Mey.**

„Ja Jeesus käis kõik maa läbi ning tegi haiged terveks“.

Inimsoo igaviku-väljavaated

Sumalal on selle maailmaga kindel plaan, mis peetud juba alguses. Pannes tähele Sumala armunõu, mis avaldatud prohvetifuulutusel, see äratas meis otse imestuse. Patulangemiseft hoolimata Sumal teeb tõeks oma plaani, mis temal on inimsooga. Selle ta avaldas inimestele oma Poja läbi. Paulus ütles sellest: „Kui Sumal ennemiste mitu korda ja mitmel kombel wanematele on prohveti läbi rääkinud, siis on tema neil wiimseil päewil meile rääkinud Poja läbi.“ Kristus lahjudes maa pealt jättis selle ülesande oma järgijatele. Nad pidid inimsoo wiina weendumusele, et Sumal, Kristuse wabatahtliku surma läbi, lõpetab patu ühes selle tagajärgedega. Sellega asetati jild patu kuristifule, mis lahutas Sooja loodolemustest. Kõigile, kes pööravad Sumala poole, kahetseswad oma süüid ja parandawad meelt, andestatakse süü ja neile kindlustatakse igawese elu töötus. See on Sumala suur armunõu, mis walgustab inimeste mõtted, lootused ja ettekujutused, ning annab neile õige arusaamise Sumala plaanist inimsoo päästmiseks.

Maailmas pole midagi, mis mõiks meid hoida tagasi kuulutamast maailmale rõõmusõnumit sellest wabadusest ja õnnest, mis Sumal on kindlusega inimsoole. Kristuse surm ja ülestõusmine surmast annawad igale patusele võimaluse saada osa täielisest ja igawesest pääsmisest patu mõimuse ja tagajärgede alt. Armufuulutus näitab inimsoole Kristust, üteldes: „Waata, see on Sumala Tall, kes maailma patu ära kannab“. Sumal omalt poolt on teinud kõik, et aidata waimulikult nõrku ja abitud inimest. Ka kõige nõrgem inimene võib saada osa Sumala armust. Iga rahwas võib tõendada seda tõe, mis ütelnud apostlid, et ewangeelium on Sumala wägi, mis on awatud ja kättesaadaw igale kohtlasele südamele, olgu see kas õpetlane või lihtsürelis, waba või orjapõlwes.

Ewangeeliumil tuli kannatada juuri läbikatumist. Pimeduse mõimud on püüdnud alati takistada ewangeeliumi lewitamist, kuid lõpuks pimeduse ajad on muutunud rõõmuks ja wõidutsemiseks. Waatamata pillkamisele ja armustamisele ewangeeliumi kuulutamine läheneb järjekindlast oma lõplikule wõidule. Igaewese ewangeeliumi tões rõlawad praegu kõiges maailmas. Ustawad töölised, kes on pühendanud oma elu ewangeeliumi kuulutamisele, tegutseswad wäsimatult selleks, et rõõmusõnumi lunastamisest läbistaks kõik maajaod. Praegu pole enam maid, kuhu ewangeelium poleks tunginud. On käidud läbi isegi kõik mereäärad.

Koos ewangeeliumi lewinemisega Sumala plaan selgub inimestele itta enam. Oli aeg, mil-

lal see plaan näis olemat täiesti teostamatu. Süngrid wanasti inestafid teate üle, mille Kristus neile esitas, öeldes: „Ja sedasinaft kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas tunnistuseks kõigele rahwale, ja siis tuleb ots“. See, mis tol ajal nähtus wõimatusena, on meieaegse kultuuri edu läbi saanud tõsiasjaks. Kuigi jagadasti suurte wõimumeeste ja rahwajuhtide plaanid nurjuwad, teostub kindlasti Sumala plaan. Seda ei suuda takistada inimlikud jõud. Prohwet Johannes kirjutas juba omal ajal sellest edust, esitades rahwale Sumala plaani teostumise, üteldes: „Ja ma nägin ühe teise ingli keft taewaft lenda, sel oli igawene ewangeelium, et ta seda pidi kuulutama neile, kes maa peal elawad ja kõigile paganatele ja suguharudele ja keeltele ja rahwastele. Ja ta ütles suure häälega: kartke Sumalat ja andke temale au, sest et tema kohtu tund on tulnud, ja kummardage seda, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja weeallikad.“

See on osa Sumala plaanist, mis peab saama kuulutatud kõigele maailmale. Kõik, kes palwetawad, „tulgu meile siinu riik“, kes ootawad Ennistegija peatset tulekut, tulge, aidake oma palwete ja annetustega teostada seda Sumala juurde plaani!

Elnimetatud plaan saab tõeks ja teostatakse Sumala wäe läbi. Kuigi inimesed tahafid takistada selle plaani teostamist, neil ei lähe see korda. Wõit saab olema Sumala poolel. Kõigewägewa plaani teostamisel ei ole tähtsust ei kullal, hõbedal ega suurel rahwahulgal. Minult Sumala Waim on suuteline teostama seda plaani inimeste läbi, kes on tahtlikud end andma temale tööriistaks. Kristuse ajal ewangeelium saawutas oma esimesed wõidud nõtrade inimlaste läbi, kellele Sumala Waim andis jõu, usu ja kindluse. Prohwetid ja apostlid panid alguse sellele tööle. Sama Waim wiib lõpule Sumala plaani. Sumal saadab meieaegsetele inimestele samu läbikatumisi kui apostlitelegi omal ajal. Sumal on usaldanud oma töö oma koguduse hoole, kelle läbi tema teatab ja ilmutab inimestele oma salajasjed nõud. Tema rahwas wiib selle töö lõpule Gelia waimus ja wäes. Waim sisendab neisse kindla usu Sumala sõnasse ja täieliku sõnakuulmise tema armunõu läbiviimiseks. Hoolimata kõikidest raskustest tema rahwas walmistub Kristuse tuleku wastu kogu maailmas, lõpetades wõidurikkalt temale antud ülesande. Nende iseloomu kohta on Sumala sõnas üteldud: „Siin on pühade kannatus; siin on need, kes Sumala käsusõnu ja Seesuse usku peawad.“

W. L. Bartlett.

VALGUS PIMEDUSES

Aafrika — pime maailma- jagu

Aafrikal ei ole olnud kultuurilist minevikku nagu seda on Aasial ja Euroopal. Peaaegu miski ei märgi tema erilist mainutööd tänapäevani. Seepärast nimetataksegi teda pimedaks maailma-
jagaks.

Temale paistab ülesliia hele ja kuum päike, mis on närbutanud tema pärismaalaste — neegrite mainu. Kliima on üldse väga ebasoodus. Peale selle on olnud veel geograafilised takistused. Nimelt temal ei ole olnud teiste maailmajagudega läbikäimise võimalusi. Põhjust on Aafrika ligipääsmatu Sahara kõrve tõttu, mille laius on üle 1500 km. Välja arvatud mõned iikfikud oasid, kus on leida vähe vett, kogu kõrve on kuiv, liivane ja lõpmata kuum. Siia on hülkunud iga julge reisija, kes on tahtnud pääseda sijemaaale. Teiselt takistajaks on põline metskohe lõunapool Saharat. See on tihe ja läbipääsmatu ning moodustab veelgi kindlama kaitsemüüri kui esimene. Kolmandaks on ebasoodus weeteede idast ja lõunast. Väikestel purjekatel ojutus võimatus jõuda eesmärgile mitmetuhande kilomeetri pikkusel hädasohtlikul weeteel. Püüdnud ka jõed, mille kaudu oleks jaatud maaale. Need juured loodustõkked kultuurimaailma ja troopilise Aafrika vahel takistajid viimase edu. Ta on olnud eemal kõigest kultuurest ja elanud täiesti omaette, moodustades pimedat ja musta mandri.

Kõik, mida üldse kanda saab, kantakse Aafrikas pea peal — seda iseloomustab siinne foto. Koolipoisid tulevad kooli isegi koolitarbeid peal balansseerides.

Üks tublimaid õpilasi misjonikoolis. Lühikese ajaga pole muutunud üksi neegripoisi sisemine, vaid ka väline pale.

Aafriklaste käekäik

Viimajel ajal on see maailmajagu uurijate poolt pikki ja põiki läbi täidud. Euroopa riigid on ühtlasi asunud siia jaaki jaama ja võitnud endale asumaad. Niiviisi hakkab see maa juba vähehaaval kultuuriga tõtku puutuma. Omandatud muidugi loovad siin endale elamisvõimalusi, ehitavad majad ja magistraal-teed. Pärismaalaste elu aga ei ole muutunud. Võõrad valitsejad ei ole tulnud just neid aitama.

Eestlasest misjonär ja õpetaja A. Nuka oma naisõpilaste seas misjonikoolis Waterloo külas, Sierra-Leones.

Õialgu mõõrad tegid väga õelat ületõhnut pärismaalastele. Araablased pääsesid esimestena jelle maa pinnale. Nad äsjitasid jugharude-wahelised jõjad, millest saadud wangid müüdi orjadeks. Selles nägid ka teised rahwad tulu ja olid meelitatud sama tegema või orjad üles õstma. Täpset arvu wäljaveetud orjadeft pole võimalik teada, kuid keegi prantluse ajaloolane ütleb, et orjakauplemisega on Aafrikale läinud kaduma umbes 100 miljonit inimest. Orjadega käidi ümber toorelt. Seldatse, et 12% kõigist wäljaveetawaißt orjadeft furi juba merel. Palju furi maandumisel, nii et wast ainult 50% olid teguwõimjad töölist oma nutele peremeestele.

Tänu tõfistele friistlastele Inglismaal ja Ameerikas, kes astusid wälja orjastamise wastu, ning jelle tulemus oli, et 1772. a. astuti jannunud orjade wabastamiseks. Samal aastal oli Inglismaal üle 15.000 wabastatud orja. Walitus tundis õnnetuile kaasa ja andis neile oma ajumaa Sierra Leone ranniku meks ajupaigaks.

Praegu küll orjakauplemist ei ole ja pärismaalastel on jällegi jelles juhtes wabadus. Aga walgete wastu nad on jiski umbuflitud. Õialgu kui õilgate kawatjustega walged — misjonärid — püüdsid wiia walguist pimedusse, jits olid nad junnitid kannatama või ifegi oma elu kaotama. See muidugi ei olnud põhjustatud eestfätt mustade päritud tooruseft, waid wiimased olid ju jellisteks kaswatatud olufordade kaudu. Tänu õineste pioneeride õhwrimeelsusele ning julgujele, wõime praegu minna peaaegu kõitjale Aafrikas, kartmata

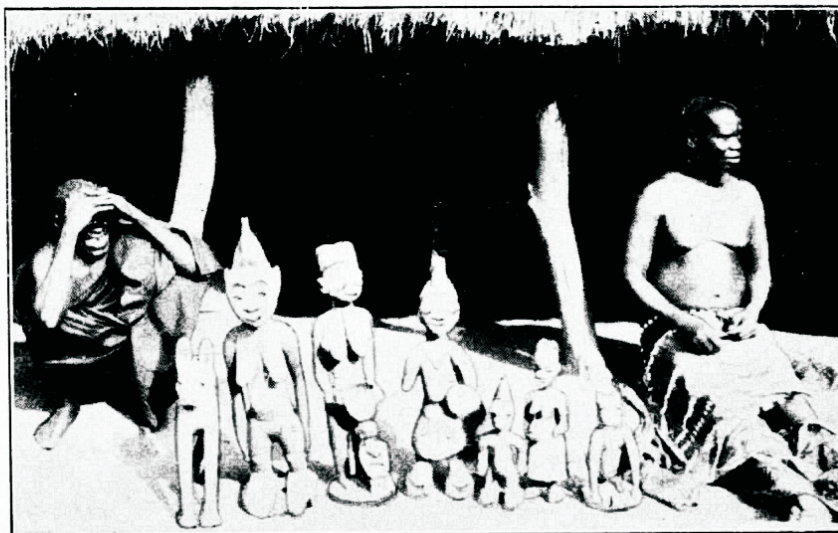
hüdaõhtu pärismaalastelt, ning aidata neid arstlikult ja rääkida neile maailma õnnistegijast.

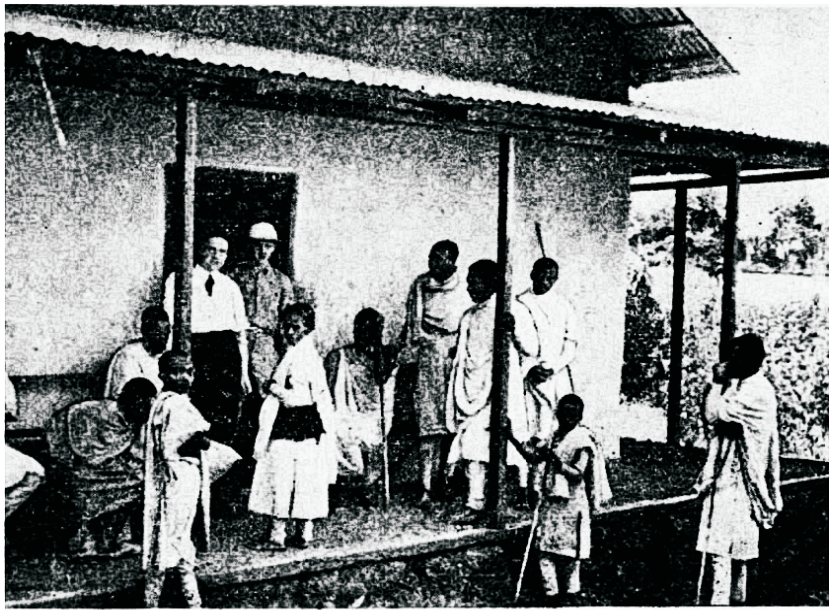
Aafrika pärismaalase elu on kaastunnet äratawalt armetu. Peawarjuss on lihtjad onnid ilma mingi-juguse fisseseadeta. Ei ole mingeid warandusi ega tööriistu. Töö ei ole kuigi wiljakas. Teatawa puukonjuga tongitakse lapite maapinda kõhewaks ja jits külwatakse riis, mida seal peaaesjalikult kaswatatakse. Sellejamagi riifinatusele müüwad walgetele ülesõitjatele ära, et saada raha. Walgetelt on juba õpitud niipalju, et armastawad raha. Selle eest õstewad uimastus-wahendeid või mõne riidehilbu. Malhoidmüst ja tulewiku eest hoolitsemist neil ei ole. Aga kui kõit on

otjas, jits on nalg waraks. Siis õstatakse, mis iganes saab juhu panna. Muidugi jäärane elu on willets. Kuival ajal saadakse puundulifuga läbi, aga wihmastel aegadel, millal woolab wihma mitu kuud ühtejärge, jits on haiguist ja hüda palju.

Altiina on üldijelt terwijeale kahjulik ja põhjustab igajuguseid haigusi. Suremus on suur. Haigusjed saawad lewitatud ja raskendatud jellest, et ei tunta terwishoiunõundeid. Peamisi haigusjekandjaid on weji. Kuival ajal leidub wett ainult weel kõige madalamais nõgudes. Seal käiwad jees inimesed ja loomad end jahutamas lõõmawa troopikapäife wastu. Seal jignewad haigusjetehtawad pisikud. Sealt tuuakse wett ja tarwitakse keetmata. Nii on seal igal jannul tarwis õpetada ettewaatusi ja õksust haigustest hoidumiseks.

Nõidarstid oma jumalakujudega Lääne-Aafrikas.

Ravipunkt Wallegas, Abessiinias.

Arstlik nõuanne ja abi

Oma loonnult ja kasvatuselt pärismaalane on ebauklik, kardab nähtamatut ja usub waimude wäesse. Kartuses ja hirmus saladuslike jõude eest pärismaalane jaadab mööda oma elu.

Ta on alatist ja täielikult rippunud nõidariistist või rohumehest, olles tema mõju all hällist hauani. Ta pöördub rohumehe poole suurte ohwitega ja palub tema läbi waimudest õnnistust põllu, kala- või jahijaagile. Ka haigusjuhtumitel ta loodab waimude abile, kes, wastawalt tema kujukusele, fergendawad häda või annawad täielise paranemise.

Koolitatud arstide ilmumine on kõigutanud usku nõidariistidesse. Misjonär-arstid lähewad pärismaalaste juure ja annawad neile arstiabi. Pärismaalased nähes, et nad teewad head, kingiwad neile usalduse. Teade lewib kiiresti ja abioffijad pöörwad misjonihai gla poole. Seal antakse neile juhatusi terwishoiuks. Meie haiglad ja koolid õpetawad noormeestele ja tütarlastele töidvalmistamist ja terwishoidu. Mõne aastase kurjuste lõpetades nad lähewad tagasi ja wõiwad arstide juhatusel järele teha õnnistusrikka tööd oma rahwa keskel. See tegevus lihtab ümber toed ebauklike ja ebajumalusele ning äratab igatse tööle ewangeeliumi järele, mis neile awab õnnelikuma ja wabama elutee.

„Valgemehe haud“

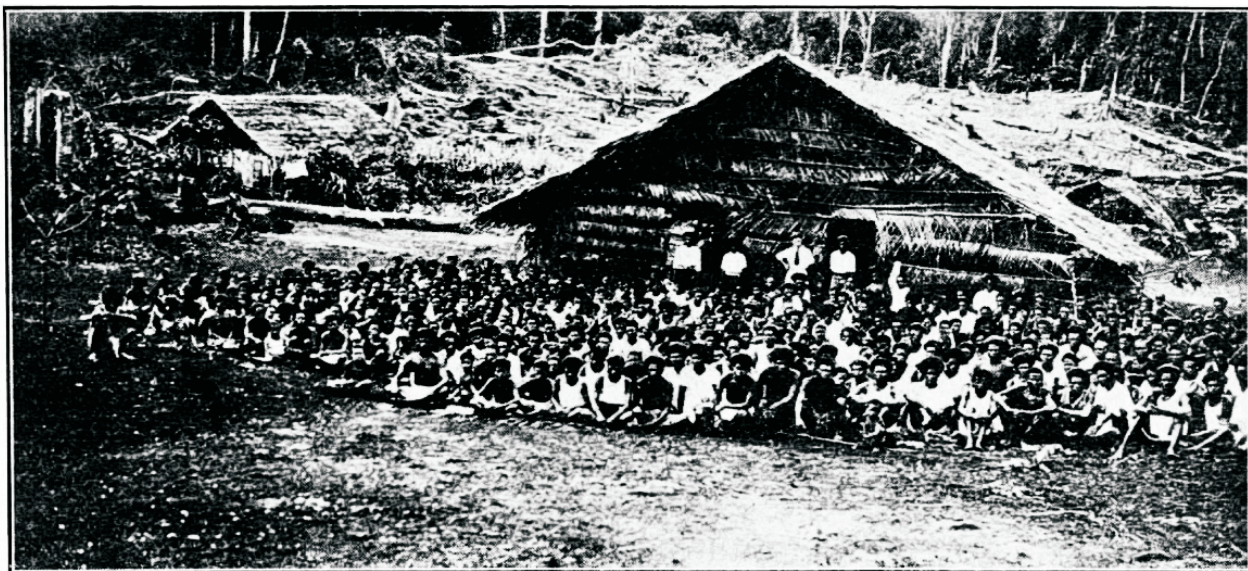
Nii kutsutakse Lääne-Aafrikas asuwat Sierra-Leonet. Kuid mitte üksi Sierra-Leones, waid fogu mustal mandril on kliima kahjulik harjumata walge termisele. Kuival ajal kurnab termist liigne kuumus, wihmajel ajal liigne rõskus. Mataja waritseb hädaohu mürgistest putukatest, fcorpionidest ja ussidest. Eõsi ei saa magada wabalt, waid ase peab olema ümbritsetud moskiitodest kaitswa wõrega. Siiski paarikümne moskiitot nõelab iga päew. Moskiitode nõelamistest tekkiwa malaariapalawiku wastu wõetakse järjekindlalt jisse hiniini, mis omakorda pikapeale rikub termist. Nii wõib termis fergesti puruneda. Seetõttu misjonäri elu on juur eneseohwerdus oma mustade kaasinimeste kasuks. Nii mõnigi misjonär on warisenud mulda mustal mandril, wõi ta on pidanud kaotama mõne perekonnaliikme — naise või lapse.

Animarmastuslikul põhimõttel wõttis ka meie kaaswõitleja eeslane Amanda Nuka Inglismaa misjonijuhatusel kutsu wastu ja ajus tööle Aafrika kardetawamasse maakohta — Sierra-Leonesse. Seal Waterloo külas asuwas misjonijaamas ta on töötanud halastajadena, õpetajana ja ewangelistina ligi neli aastat. Need aastad on pakkunud temale raskest tööd, ja tema läbi aafriklastele palju abi.

A. Nuka muustanahalisi õpilasi näeme pöördel. Sierra-Leone on niijama juur ja niijama hulga elanikkudega kui Eesti. Meil on seal 18 kooli umbes 600 õpilajega. Terwe rida noori on lõpetanud kõrgema kurjuste ja astunud oma rahwa teenistusse.

Maakoht Aafrikas. Kus kuival ajal leidub lomp, seal suplewad loomad ja inimesed, ning sealt tuuakse joogivesi.

Pärismaalaste kogudus Mussaus, Uue-Guinea saarel. Kahe aasta eest need olid metsikud paganad.

LÄBIELU ÜRGMETSA

Perene dshungli kohal lendava lennuki mehhanismis oli tekkinud rike, mis sundis lennukit maanduma. Maandumine toimus õnnelikult, iihthi hõitjat wigastamata. Kõik rõõmustasid õnnestunud maandumise üle. Kuid jee õnnetundmus ei kestnud kaua. Mõeldes sellest, kus nad viibivad, neid haaras hirmutunne. Selgus, et nad olid kõnelema ähwardavalt hädas, kui peatšid maanduma kujukil tundmata ürgmetšas. Metselajad, maod, malaariapalavik, toidupuudus ja teised ürgmetša hädasohud lõpetasid kindlasti mitmege elu. Veel halvem oleks lugu, jattuda mõne metsiku juguharu võimkonda. Zutustati, et indiaanlased on surmanud 1916. aastal üle kaheksa tuhande valge inimese; kümme tuhat, keda nad eriti vihkavad, nad piinasid pikka aega nälga. Ja nüüd olid reisijad teinud neid hädasohusid. Nad seisisid nõutult lennuki ümber, waadeldes juhi tagajärjetuid jõupingutusi mootori juures.

Korraga nad nägid enda juures kaht indiaanlast, nooletupid seljas ja viibud käes. Indiaanlased, olles jabil, olid näinud „suure linu“ allalinglast, ja olid otseteed ruttanud jõudmispäigale. Nüüd suureks imestuseks nad nägid selle koletise

juures inimesi. Kuid ka valged ei olnud vähem ehmunud. Nad mõtlesid, et need kaks punanahalist alarmeerivad nüüd kogu juguharu, mis nende mõttes oleks tähendanud hukkamist. Kuid jee pinew leiuford lahenes päris ootamatult. Üks metsmeestest küsis kohe hispaania keeles: „Sõbrad, kas te olete alla kukunud?“

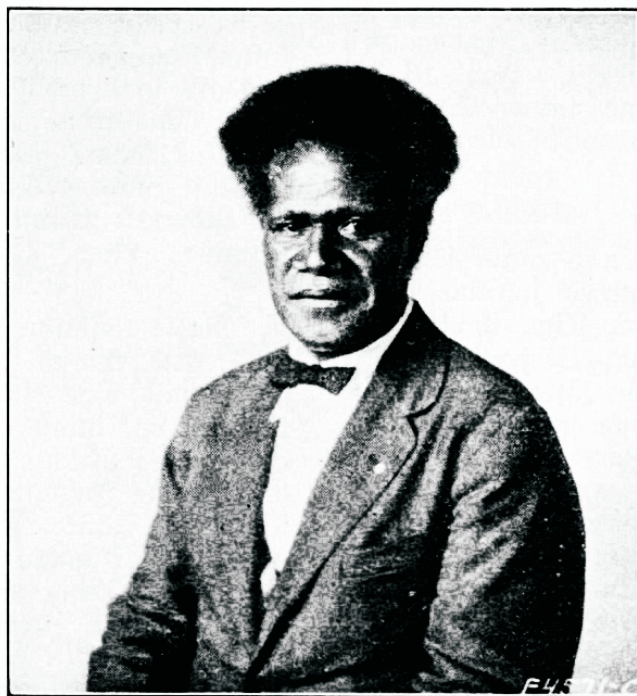
Rõõmustades, et nad jelles nõutus ja hädasohulikus olukorras sõpru leidsid, ja joovides ka omalt poolt jeda sõbralikku wahetorda kõwendada, mõned

reisijateid pakkusid neile kahele punanahalisele oma reisitaskustest kakaomunad. Need aga liikkasid lahke ettepaneku tagasi üteldes: „Me pole teile midagi head teinud ega taha teilt midagi.“

„Õõõõõ jiiis vähemalt minu hültevärvi; te võite jelleaga end ilusasti värvida,“ ütles üks reisijatest, ulatades neile hültevärvi. Aga punanahalised ei nõustunud ettepanekuga, vaid ütlesid: „Me ei värvi end enam.“

Edasi nad teatasid, et jiiin läheduses on misjonijaam, kus elavad valged inimesed. Lennuki juht küsis, kas nad ei oleks valmis wiima misjonijaama kirja, et neile misjonijaamast jaadetaks toid

(Järg 18. tüljel.)

Ratu Setareki Cevaca, endine pealik Fidši saarell, nüüd evangelist.

MIDA USUME JA ÕPETAME

Tihhti küsitakse, miks adventistidel ei ole usutunnistust, nagu jeda on teistel usuühingutel. Meil on siiski usutunnistus ja see on Pühakiri. Sellest pole mõetud mitte mõni osa, vaid kõik algusest lõpuni. Kristus on meile Jumala õnnistusplaani keskpunktiks. Teeme siin lühikese kokkuvõtte.

Isikuline Jumal.

Me usume isikulist Jumalat, kes lõi inimese enda harnaseks. Jumal on kõige looja; ta hoiab alal universumi ja selle korra. Ta on teadlik nii suurtes kui ka väikestes nähetes. Tal on ühendus inimesega. „Lõstke oma silmad üles kõrgesse ja vaadake, kes on neid loonud ja saadab nende sõjaväe välja aru pärast. Ta kutsub neid kõiki nime pärast, tema jõu ja tugeva rammu pärast ei puudu neid ühtainust.“ Jes. 40, 25. 26. 29.

Kristus Jumala Poeg.

Ta on Jumala teine isik, Jumala Poeg igavestest ajast. Ta on sündinud Pühast Vaimust ja on saanud Jumala ja inimese Pojaks. Jes. 7, 14; Luf. 1, 35. Inimese pojana ta annab eesküju sõnakuulmiseks, Jumala pojana annab jõudu sõnakuullik olla. Tal on olnud osa ka loomistöös. Kol. 1, 16. 17.

Püha Vaim.

Me usume Püha Vaimu kui Jumala kolmandat isikut. Kristus ise ilmutas jeda, kui käskis ristida Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel. Mat. 28, 19. Juba wana seaduse ajal inimesed „panid wastu ja kurtvastasid tema Püha Vaimu“. Jes. 63, 10. Jeesus töötas jaata brööstija, Püha Vaimu. Joh. 14, 26. Kristus ilmutas Isa, aga Püha Vaim ilmutab nüüd Kristust. Joh. 16, 14. Püha Vaim on juurim and inimesele. Püha Vaimu läbi inimene saab jumaliku olemise. Ta on uusuühni põhjus.

Pühakiri.

Me usume, et Pühakiri on Jumala sõna, jekt jeda on kirjutanud pühad mehed juhitud Pühast Vaimust. 2. Petr. 1, 21; 2. Tim. 3, 16. See pärast ta ongi täieline usualus. Teda tuleb uurida ja tema osi mitte wahela jätta ega tähtsuse tuks lugeda. Ka ei pea sinna midagi juure panema. Pühakirja all mõistame tervet Jumala Sõna — Wana ja Uut Testamenti. Selle prohwetlikud kirjad on arusaadavad. Tan. 12, 4; Uim. 1, 3. „Meie ei ole mitte kui mitu, kes Jumala Sõna segavad, waid kui selgest meelest ja kui Jumala heelt, Jumala ees räägime Kristuses.“ 2. Kor. 2, 17.

Patt.

Patulangemise läbi inimene muutus Jumala käsust üleastujaks ja on patu all. Rom.

5, 12. Ta peab jellele wastu jeksma, et jaada igawest elu. Siiski patu palgaks on kõigile esimene surm. Rom. 6, 23.

Unnastus.

Patulangus sünnitas taewas kurbust, jekt ilus maa riikuti patuga ja jelle elanikud jäid õnnetuse ja surma jaatuse hoole. Jumala juur armastus leidis nõu. Jumala Poeg oli walmis surema, et wõtta seaduslik karistus enda peale. 2. Kor. 5, 21.

Meeleparandus.

Me usume, et inimene on loomult kaldum kurbusele ja kui ta tahab Jumala juure tulla, siis peab meelt parandama. Selle all mõistame, et ta pöörab kurbalt, patuselt teelt Jumala teele. Ta peab tahma Jumala tahtmist teha, jeda mitte hirmu pärast, waid armastusest Jumala wastu. Rom. 2, 4. Kristus on tulnud maailma meeleparandusele kutsuma. Luf. 5, 32.

Uuestisündimine.

Me usume, et inimene peab uuesti sündima, enne kui ta võib Jumala riiki minna. Muidu on inimene üleastumise ja patu läbi surmud. En. 2, 1; Kol. 2, 13. Jeesus, kes äratas surmud üles, võib ka tuua sündimes muutuse. Inimene saab uue loomu. 2. Kor. 5, 17. Uus inimene peab Jumala kätte. „Sa oma Waimu tahan ma teie sisse anda ja teha, et teie wõtate kätä minu seadumiste jees ja mu kõhtuseadusi pidada ja nende järele teha.“ Es. 36, 27.

Sigeksmõistmine.

Sigeksmõistmine tuleb armu ja usu läbi. Pühakiri õpetab selgesti, et inimene ei wõi oma riikutud loomuga teha häid tegusid, mis temale mõimaldaks igal juhul Jumala õigeksmõistmise. Üks patt võib kõik nurja ajada. Kristus lepitas jüü; usu läbi saame jeda armu, jekt usu läbi tuleme Kristuse juure. Tiit. 3, 5—7. Nagu Abraham jai õndsaks, niivõisi peab olema ka meie õndsaks jaamine. Rom. 4, 20—25.

Pühitus.

Sigeksmõistmine on silmapilgu asi aga pühitus jektab eluaja. Pühitus ei ole paljas tundmus, waid õige elu. „Et meil nüüd niisugused töötused on, minu armjad, siis behtem endid kõigest liha ja waimu roojusest puhtaks ja lõpetagem pühitsemine Jumala kartuses.“ 2. Kor. 7, 1. Me usume, et igati, kes on pühitsetud, peab tõsidusega elama Jumala tõe järele. Kristuse läbi oleme jeda. „Tema puhastab sündamatumistuse surnuist tegudest elawat Jumalat teenima.“ Ebr. 9, 14.

Kristimine.

Me usume piiblist meestimist allatamistega. See peab sündima ainult ristitava enda usu

peale. Apt. 8, 37. 38. Ennistegija on jeda nii selgesti käsfinud: õpetage ja siis ristige. Mat. 28, 19. Riisugune ristimine on wanainimese mahomadmimine ning Kristuse furmas ja ülestõusmises sarnane olemine. Rom. 6, 3. 4.

Sumala käsud.

Me usume, et Sumala Kümme käsü on maks-
wad igal ajal. Need näitawad, mis ujuinimene
peab tegema ja millest hoiduma. „Seepärast, et
käsü tegudest ükski liha ei mõisteta tema ees õigeks,
sest käsü läbi tuleb patutundmine“, Rom. 3, 20.
„Aga kes wabaduse täie käsü siisse kummardades
waatab ja selle juure jääb, jeesinane ei ole mitte
unustatu kuulaja, waid teotegija, jeesinane on wast
õnnis oma tegemises.“ Jak. 1, 25. Kõik kümme
käsü on ühesuguse tähendusega ja pühad. „Sest
kes kõik käsüõpetust peab ja ühe käsüsona wastu
elhib, see on kõigist jüüaluseks saanud.“ Jak. 2, 10.
„Karda Sumalat ja pea tema käsüid, sest see on
iga inimese kohus.“ Rog. 12, 13. Kristus on tul-
nud Sumala käsü kui tema talhtmist kinnitama,
sest et sellest üle astuti. Mat. 5, 17. 18.

Issanda hingamispäew.

Me usume, et seitsmes nädalapäew on mää-
ratud Sumala poolt inimesele rahupäewaks juba
Paradiisist saadik ja jeda peame ka meie, kristlased
Uue Testamendi põhjal pühaks pidama. Doomis-
töö lõppedes on Sumal jeda pühitsemud. Moose-
sele antud käsudes on see uuesti korratud. Jee-
sus ütles, et hingamispäew on tehtud inimese pä-
rast, ja Ta ise on selle isand. Mark. 2, 27. 28.
Apostlite wiis oli hingamispäewa pidada. Apt.
17, 2; 18, 4.

Kristuse jälletulek.

Me usume Kristuse isikliku jälletulekut. Ta
tuleb usklikkude järele — ära wiima. Sigid fur-
nud tõusewad üles ja elawaid muudetakse ühtlasi.
Need lähewad Issandaga ühes. 1. Tes. 4, 15—17.
Kõik õelad surewad ja ükski ei tõuse sel puhul
üles. Nad jääwad hauda teise ülestõusmiseni.
Jlm. 20, 5.

Kristuse tulemine on kõigjal nähtaw. „Waata,
tema tuleb pilwedega ja kõik silmad peawad teda
nägema.“ Jlm. 1, 7. „Sest see peab siindima, et
inimese Poeg tuleb oma Issa au sees oma ingli-
tega ja siis tasub tema igaihe kätte tema töö jä-
rele.“ Mat. 16, 27.

Sumala lastele ei tule see siindumus ootama-
tult. Me usume, et see siindumus on ligi. Märgid,
on täide läinud ja tema tulemist kuulutatatakse.
Mat. 24, 14. 33. Minult päewa ja tundi me ei
pea ära määrama. Mat. 24, 36.

Pühapaik.

Me usume, et Sumal on rääkinud ettetähen-
duste ja sümbolide abil inimestega, et nad õieti
aru saaksid lunastusplaani. Wanas seaduses on

antud ohwriüsteem. Kõik ohwrid tähendasid tu-
lemaje Lunastaja peale. Issraeli kõrverännaku
ajal oli püha maja, pärast ehitati tempel. Maa-
pealne püha maja pidi olama wari taewasest.
Ebr. 8, 5. Kui see ettetähendus Kristuses läks
täide, siis karieses lõhki pühapaiga wahateff. Kris-
tus on läinud taewasse kõige pühamasse paika ja
palub meie eest. Kõigepühamaist paigast lahkumisel
kuulutatatakse maailmale kõhtuotlus, nagu see
siindis maapealse pühapaiga puhastamisel juurel
lepitanisepäewal.

Uurimiskohus.

Enne maailmale kõhtuotluse kuulutamist on
uurimiskohus. See sünnib enne Kristuse jälle-
tulmist, lõpuajal. Sumal Issa on ise kõhtumõist-
jaks, Jeesus Kristus eestkohtjaks, inglid tunnista-
jateks, kaksikümme neli wanemat wannutatud
meesteks ja kümme käsü alusel toimub siin kind-
lastegemine. Tan. 7, 9—12; Jlm. 20, 12. Pär-
ast tuleb Kristus. Sigidmõistetud tõusewad
üles ja mõetakse Kristusega taewasse, kuna hukka-
mõistetute ülestõus ja karistus on tuhande aasta
pärast. Jlm. 20, 5.

Karistus maailmale.

Tuhande aasta jooksul õigeks mõistetute oja-
wõtul taewas määratakse õeladele lõplik karistus.
Sigidmõistmist enam ei tule. Jlm. 20, 4; 1. Kor.
6, 2. 3. Wahaja mööduades õelad tõusewad üles
ja saawad karistuse. „Sa tuli langes taewast
maha Sumalast ja söi neid ära.“ Jlm. 20, 9.

Kristus — meie elu.

Me usume, et meie igawene elu on Enniste-
gija käes anda. Muidu olame surelikud. Ümber-
pöõrmatul ei ole jeda elu. Jeesus on öelnud:
„Nad kaitwad minu järel ja mina annan neile
igawese elu.“ Joh. 10, 27. 28.

Inimese olek furmas.

Me usume, et inimene puhkab hawas kuni
ülestõusmiseni. Ta on teadwuseta olekus. Tal
ei ole ühtegi oja päikese all. Rog. 9, 5. 6. 10.

Surnute ülestõusmine.

Me usume lihaulestõusmist. Sigid tõusewad
üles igaweseks eluks, õelad hukkaamiseks. Joh.
5, 29. Kui need surnud, kes Issandas surnud,
üles tõusewad, siis Sumal elhib neid surematuse-
ga. See sünnib esimesel ülestõusmisel. Teine
ülestõusmine tuhande aasta pärast on igaweseks
surmaks.

Uus maa.

Lunastusplaani täideminekul saadakse see jälle
tagasi, mis patu läbi kaotatud: pühadus, igawene
elu ja igawene kodu. Meie maa on uuendatud,
patt ja ilmalikud asjad ära põlenud. 2. Petr. 3,
10. Püha linn asub maa peale ja sigid jääwad
süa elama. Jlm. 21. ja 22. ptk.

Läbielu ürgmetsas — järg.

duaineid ja muud vajalikku. Indiaanlased aga panid ette kogu reijuseltskonna misjonijaama juhtida. Et nad asusid Perene jõe lähedal, ja et misjonijaam asus jõe woolu suunas, siis löödi kofku parv jõe kaldal olevatest puumottidest, asuti iihes pakkidega parvele ja sõit läks alla woolu.

Ümber tunnilise lainetel liuglemise järele parv juhiti kaldale. Ühimestena astusid maale indiaanlased ja hiiudsid parvelolijatele: „Maha astuda! Kaasa tulla!“ See käskiv kõnetamisiis ja veel enam jee wali toon, millega need iieäralikud „juhid“ kõnelesid, mõjus walgetele hirmuäratavalt. Nad oletasid jellest, et neid on meelitatud lõhju. See kartus juureses veel enam, kui üks indiaanlastest metsa jooksis ja seal wilistades iieäralikke signaale andis. Ei kestnud kaua kui metsast kostis jooksjate müdin ja esile ilmusid indiaanlaste jalgad. Kuid imelik, neil ei olnud kaajas relwi ja nad ei olnud wärvitud, waid awaldasid puhas, jõbralikku muljet. Ühikese kõnelamise järele juhtidega nad lähenesid walgetele, tõstsid käe iiles terwitamiseks ja ütlesid: „Me tahaksime teid aidata ja kanda teie palle.“ See oli walgetele rõõmusõnumiks. Sirm oli osutunud asjatuks. Nad küsisid misjonijaama järele ja jaid wastuseks, et nad jõuawad pärale iisna pea. „Rapijeheni andu,“ hiiudsid indiaanlased, jee on: veel wähe maad edasi!

Mõneminitulise käimise järele awanes nende ees waatepilt, mis iisksi ei wõinud oodata. Nad jõudsid juurtest mägedest ümbritsetud awarale lausikmaale, kus asusid juured banaani- ja mandioapuude istandused. Nende keskel asus Sutichque misjonijaam. Kull campa-indiaanlasi tuli neid terwitama.

Sorratu indiaanlaste asula asemel nad leidisid eest nägusa küla, ja jelle keskel awara platji, mille ümber olid istutatud palmid. Samas asus fena firik ja kahetordne hoone. Elamud olid korralikud ja puhtad. Mõlemal pool külawahelist teed kaswasid banaanipuid, mis olid korralikult haritud. See kõik äratas walgetes imestust. Kuid nende imestus kaswas weelgi, kui nad tutvunesid jaalt rahwa pealiku meelshuga. Kuuldes nende õnnetuselt pealik jaatis koke hulga mehi õnnetuskohtale, kes pidid walwama lennuki juures, et jelles asuwad lendposti pakid ja lennuk ei jaks häwitatud mehihute jaguharude poolt. Walged tänasid jiidamlikult pealikut tema lahuse eest. Nutlemisel awaldati heameelt wastastikuse jõbralikkuse iile ja rõhutati, et jee on hawitawaim tutvumismisjuhtum, mis kunagi tehtud.

Walgete reijijate seas oli ka üks õigusteadlane, kes, kõneledes pealikuga, päris jeele koptupidamise wiiside iile. Pealik küsis: „Mis tähendab koptunif?“ Koptunif wastas, et jee on

mees, kes kurje inimesi karistab. Pealik raputas pead ja ütles ohustawalt: „Ei, niisugust meest me ei waja. Siin ei ole kurje inimesi. Me ei joo wiina, ei warasta, ei tülitse ega ole waenulikud iissteije wastu! Ennem me olime kurjad, aga pöörates elawa Jumala poole, me loobusime jellest. Nii me praegu ei waja enam koptunikku, aga ja wõid meile jätta oma tütre, kes meie lastele annaks õpetust piiblist. Teda me wajakime küll.“

Need campa-indiaanlased olid ennem olnud roimarid, orjadespiidjad, joodikud ja kõigiti karidatavad inimesed. Kuid nüüd nende elu tunnistatas ewangeliumi ümbermuutwast wäest.

Särgmisel hommikul indiaanlased olid jeadnud korda kaks paati ja pealiku iijilikul juhtimisel jeltsfond asus teele walgete asunduse poole, kuhu jõuti kolmepäewase — muist paatides, muist maad mööda — reiju järele. Jõudes walgete asundusse nad andsid ustawalt iile kõik nende käes kanda olnud pakid. Lõpuks wõttis pealik jona ja ütles: „Nüüd olete jälle oma jugurahwa juures. Siin on kõik teie asjad; neist ei puudu midagi.“ Siis astusid nad rõõmsalt ja jiidamlikult walgete juure, ulatasid neile jumalagajätuks käe ja kadusid dshunglisse, ilma oma wacwa eest mingit taju ootamata. Nad alid teadlikud tajuist, mis on iilem walgemehe hõbedast. Nad olid rõõmsad, et olid wõinud anda tunnistust jellest ligimejearmastusest, mida nad õppinud ewangeliumiist.

Täidetud jellest rõõmuist nad jeadsid oma jammud jälle kodu poole. Läbi ürgmetsa tihnikute ja iile karedawooluliste jõgede wiis nende tee külasse, kus ei wajatud politieid ega koptunikke, jett nende parimaks nõuandjaks ja jaatjaks oli Jumal. E.

Tänuawaldus

Käesolewa lehe eesmärk on süvendada kõrget aadet — ligimesearmastust. Kui õnnatud puudustkannatajad on aidatud, siis saavad kõik elada ning võib edeneda ja püsida elu. Ühtlasi on toodud ülevaade adventkoguduse avitustööst ning tutvustatud liikumist üldse.

Avaldame tänu neile, kes on lehe omandamisel annetanud ja on meie avitustööd kaasa aidanud. Iga summa, nii lehe alammääraline hind kui ka üle selle annetused, antakse meie ustavate levitajate poolt keskkassale üle.

Kui keegi soovib veel ligimesearmastustöö edendamiseks annetada, siis võtab selle tänuga vastu

S. P. Adventisti Koguduste Eesti Liit, Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Elulisi põhimõtteid

Mis teie iial olete teinud ühele neist vähe-
maist, jeda olete mulle teinud.

Pristus.

Kes kehvale armu heidab, jee laenab Jehoova
wale ja saab selle tagasi, mis on teinud.

Saalomon.

Eks jee ole paastumine, kui ja oma leiba mur-
rad nälgasele ja wiid oma kotta wiletjad; kui ja
näed, kes alasti, ja katad teda; ja kui ja ennast
kehvale ei hoia ligimese eest. Siis tuleb su wal-
gus wälja kui koi ja ju terwis wõtab koi, ja
ju õigus käib eel ja Jehoowa au käib ju järel.

Seejaja.

Ei ole suuremat rõõmu maailmas, kui anda
oma wahendid ja wõimed inimsoo teenistusse,
ning oma täies õitseeas tegutseda üldise kasuks.

Erine.

Läbita oma leib wee peale, sest pika aja pärast
leiad ja jeda jälle.

Õõit, mis ju käi leiab, et ja oma jõudu
mööda pead tegema, jeda tee, sest hluas, kuhu ja
lähed, ei ole ühtegi tegemist.

Roguja.

Kga kui meie head teeme, siis ärgem tüdine-
gem mitte ära, sest meie peame omal ajal lõika-
ma, kui meie järele ei anna.

Paulus.

Kes nüüd mõistab head teha, ja ei tee jeda
mitte, sellele on jee patuks.

Jakobus.

Kga inimene peab elama maailmas nii, et ta
jätaks maha jälgi, mida mööda wõiksid sammuda
teised — jeeaga täidame meil lajuwaid kõrgeid
ülesandeid. Suuremaks ülesandeks, eesmärgiks
ja ideaaliks on ju meile kõigile elu ise.

R. Genpalu.

Ust ja moraal on sijuwad toed hooletandes.
See ei ole ijamaalane, kes need inimkonna õnne
tugewad sambad maha kühb.

Washington.

Vigu, mis tehakse

1. Pannakse üleskohtujelt määsma oma ar-
wamus õigusest teiste üle otjustades.
2. Mõõdetakse teise rõõmu oma mõõdupuuga.
3. Soowitakse selles maailmas kõigilt ini-
mestelt ühejuguist arwamust.
4. Nõutakse noorjoolt otjustust ja läbielu.
5. Tahetakse kõiki inimesi tajakiliitada, ühe-
juguiseks teha.
6. Waadatakse tagasi, selle ajemel, et waa-
data ette.
7. Waewatakse ennast ja teisi sellega, mida
ei jaa enam teha heaks.
8. Tõrgutakse tühistes asjades teistele jä-
rele andmast.
9. Soidutakse olukorra kergendamiseks kaasa
aitamast, kuigi jee on võimalik.
10. Ei olda walmis oma nõrkusi omaits tun-
nistama.
11. Peetakse jeda, mida ei suudeta, üleüldise
wõimatuks.
12. Ujutakse ainult jeda, mida inimese mõis-
tus juudab kindlaks teha.
13. Kujutatakse ette, et peab kõigest aru
jaama.
14. Glatakse ainult ajale, kuigi inimene on
iga filmapiilk igawiku äärel.

J. Sternberg 1935